

[Den fg. indenrigsminister.]

skal det vel være i forbindelse med en byplanlov; i alt fald ville jeg ikke mene, at det kunne lade sig gøre at komme med det i forbindelse med dette lovforslag.

Hr. Poul Schlüter nævnte spørgsmålet om, hvorvidt fristen på de 6 uger burde afkortes. Det ville jeg være lidt betænkelig ved, fordi der er adskillige kommuner, der kun holder møde én gang om måneden; derfor ville jeg synes, at det næppe er muligt at komme stort under fristen. Men det er selvfølgelig en af de ting, vi kan tale om.

Hr. Ib Thyregod nævnte, at der mangler en udnyttelsespligt for disse ejendomme, altså at kommunen skulle have pligt til inden en vis tid at bygge ejendommen eller benytte den på anden måde. Det er også en af de ting, vi måske kan tale om. Jeg ville ikke tro, at det var rigtigt at indføre en sådan udnyttelsespligt for kommunen i loven, men det er naturligvis noget, som hører hjemme under udvalgsbehandlingen.

Hr. Amtoft talte om, at amtet burde have adgang til at kunne overtage jorden, burde være den berettigede i disse tilfælde. Det er efter min opfattelse sådan, at det ordnes bedst, hvis det er primærkommunen, der har denne ret, men det er naturligvis også noget, vi kan forhandle nærmere om.

Hr. Gert Petersen mente, at forkøbsret var bedre end tilbudspligt. Der har regeringen den modsatte opfattelse. Vi mener stadig væk, at det giver nogenlunde de samme resultater, men at tilbudspligten er en for statsborgerne mildere måde at ordne det på.

Hr. Gert Petersen rejste det spørgsmål, om kommunerne har de fornødne midler til at bruge loven, således som det er meningen, den skal bruges, og spurgte i den forbindelse, om man ikke i budgetoverslaget havde regnet med, at boligfonden ikke skulle stige i nævneværdig grad. Det er muligt, at det for nogle kommuner kan blive vanskeligt at få de midler, de i virkeligheden skulle have hertil; men jeg vil gøre opmærksom på, at der efter de andre jordlove dog kommer nogle yderligere midler til kommunerne, så det er vel et spørgsmål, som vi ikke er i stand til helt at overse i øjeblikket.

Hr. Sigsgaard talte ligesom andre ordførere om, at kommunerne skulle have midler til at udnytte loven, og derom kan jeg henvise til det, jeg sagde for et øjeblik siden.

Hr. Sigsgaard spurgte endvidere, om det embedsmandsudvalg, der var nedsat, havde færdiggjort sit arbejde. Jeg kan sige, at man ikke har afsluttet sine overbejlinger.

Men med disse ord vil jeg takke de ærede ordførere for deres behandling af lovforslaget.

Kaj Andresen: Det overraskede mig ikke, at hr. Poul Schlüter reagerede så stærkt på bemærkningerne om medansvaret for, hvad der skete efter afstemningen i 1963. Der er vel ingen tvivl om, at netop de konservative har et stort ansvar for den udvikling, der har fundet sted. Havde det så bare været sådan, at jordlovene i 1963 faldt på grund af en saglig argumentation mod lovene og deres indhold; men de faldt jo på grund af en uhæmmet agitation — en agitation af en form, som jeg går ud fra hr. Poul Schlüter også i dag føler dårlig samvittighed ved.

Så er det meget let at sige med sit ansvar for, at der ikke blev jordlove i 1963, at regeringen jo bare kunne have lavet en anden lovgivning end den, man stod for, den, man mente var rigtig. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, hr. Poul Schlüter anbefalede, nemlig at man skulle søge at finde frem til en løsning, der forenede de synspunkter, der eksisterede i 1963, det søgte den daværende regering netop at gøre ved at nedsætte et udvalg med en uvildig formand, stiftamtmand Ove Larsen, og med medlemmer også fra det konservative folkeparti og venstre. Man søgte at finde en fælles løsning, men efter et par års forløb modtog den daværende regering fra dette udvalg en beretning, i hvilken der overhovedet ikke var antydning nogen løsning af tingene, og derfor måtte regeringen gå i gang med at løse problemerne hver for sig. Kommunallovskommissionen med dens planlægninggikigang; dens arbejde var færdigt inden den forrige regering fratrådte. Naturfredningskommissionen havde sit arbejde færdigt; det er ikke foretaget under den nuværende regering. Boligfonden, som jeg anser for et overordentlig vigtigt led i en moderne jordlovgivning, var gennemført og ville netop have den økonomiske virkning, som skal til for at dække de egentlige lovregler op.

Hr. Ib Thyregod siger om ekspropriation, at man bør ikke have en ekspropriation, hvor ekspropriation ikke er nødvendig.